

OKRESNÁ PROKURATÚRA LIPTOVSKÝ MIKULÁŠ
Tomášikova 5, 031 80 Liptovský Mikuláš 1

Číslo: 2 Pv 133/24/5505-5
EEČ: 2-39-483-2024

Liptovský Mikuláš 26.06.2024

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**

Trestný čin: prečin: neoprávnené používanie cudzieho motorového vozidla podľa § 216 odsek 1 Trestného zákona

Rozhodol: prokurátor Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš

Podľa § 215 odsek 2 písmeno b Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX

miesto narodenia: XXXXX

rodné priezvisko: XXXXX

trvalé bydlisko: XXXXX

adresa na doručovanie písomností: XXXXX

väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- prečin: neoprávnené používanie cudzieho motorového vozidla podľa § 216 odsek 1 Trestného zákona

štádium: dokonaný trestný čin

forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

dňa 12. 03 2024 v presne nezistenom čase, vo večerných hodinách po tom, ako mu XXXXX, toho času držiteľ a vlastník vozidla zn. Škoda Fabia combi, evidenčného čísla XXXXX, v hodnote 300,- € povedal, aby išiel do tohto vozidla po USB kľúč s hudbou, do tohto vozidla nasadol a následne na ňom vykonal bez súhlasu a vedomia jeho majiteľa jazdu od bytového domu na ulici Hlboké 3569/31, XXXXX, smerom na miestnu časť Palúdzka, kde bol na ulici Palugyayho hliadkou Policajného zboru SR dňa 13.03.2024 v čase 00.53 hod. zastavený a kontrolovaný,

pretože o skutku obvineného bolo už právoplatne rozhodnuté orgánom príslušným na konanie o priestupku a toto rozhodnutie možno považovať za dostačujúce.

Odôvodnenie:

Poverený príslušník Obvodného oddelenia PZ Liptovská Sielnica (ďalej len policajt) v konaní pod sp. zn. XXXXX viedol voči XXXXX trestné stíhanie pre prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Dňa 07. 06. 2024 mi policajt predložil vyšetrovací spis s návrhom na podanie obžaloby na XXXXX, s ktorým som sa nestotožnil, pretože som zistil, že vo veci je potrebné rozhodnúť podľa § 212 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku z nasledovných dôvodov.

Z vyšetrovacieho spisu sp. zn. ČVS: XXXXX vyplýva dôvodnosť trestného stíhania XXXXX. Spáchanie skutku je obvinenému preukazované jednak výpoveďou obvineného, ktorý sa ku skutku priznal a uviedol, že poškodený ho poslal do vozidla po USB kľúč s hudbou. Keď videl kľúče v zapalovaní, auto naštartoval a odišiel, zastavil sa po kamarátov a v Palúdzke ho zastavali policajti.

Ďalej je obvinený usvedčovaný výpoveďou poškodeného, ktorý uviedol, že 12. 03. 2024, niekedy v poobedňajších hodinách, bol na návšteve u rodiny, kde prišiel na vozidle Škoda Fabia. Počas návštevy požiadal kamaráta XXXXX, aby išiel po USB kľúč s hudbou do jeho auta. Auto bolo odomknuté. Keďže sa XXXXX dlhšie nevracal, išiel sa pozrieť pred bytovku a uvidel, že auto tam už nestojí. Svedok - poškodený uviedol, že obvinenému nedovolil, aby na jeho vozidle jazdil, vedel že nemá vodičský preukaz a auto by mu nikdy nezveril. Poškodený si v trestnom konaní neuplatnil nárok na náhradu škody, pretože mu žiadne nevznikla.

Skutok je obvinenému preukázaný aj výpoveďou svedka XXXXX, ktorý je synom poškodeného. V inkriminovaný deň sa nachádzal v Palúdzke, kde videl ako ide po ceste auto jeho otca, preto ho kývnutím zastavil v domnení, že v aute je jeho otec. Po zastavení zistil, že v aute je XXXXX, ktorý mu povedal, že ho jeho otec poslal po USB kľúč, on využil situáciu a išiel si na ňom do Palúdzky po finančnú zálohu, pretože všetko prehral na automatoch.

Hodnota vozidla bola určená odborným vyjadrením spoločnosti CRYSTAL SK s. r. o. na hodnotu 300,- €. Spoločnosť CRYSTAL SK. s. r. o. pod obchodným názvom Auto Manet prevádzkuje výkup a predaj jazdených vozidiel.

Z vykonaných dôkazov v prípravnom konaní vyplýva dôvodné podozrenie, že skutok, pre ktorý je XXXXX trestné stíhaný sa stal, má znaky trestného činu, a že ho spáchal práve obvinený.

Z vyšetrovacieho spisu však ďalej vyplýva, že Okresný dopravný inšpektorát Okresného riaditeľstva PZ XXXXX dňa 22. 04. 2024 v konaní pod sp. zn. XXXXX vydal rozhodnutie, právoplatné 22. 04. 2024, ktorým uznal XXXXX vinným zo spáchania priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. c) bod 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, porušením § 4 ods. 2 písm. a) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke. Zo znenia skutkovej vety citovaného rozhodnutia správneho orgánu je zrejmé, že konanie a rozhodnutie správneho orgánu sa týka jazdy obvineného na motorovom vozidle Škoda Fabia XXXXX, ktorú uskutočnil dňa 13. 03. 2024, kedy bol o 00:53 hod zastavený hliadkou polície, a ktorou sa zároveň mal dopustiť aj trestného činu, ktorý je predmetom trestného konania vedeného pod. sp. zn. ČVS: XXXXX.

Správny orgán v konaní pod sp. zn. XXXXX uložil XXXXX za priestupok pokutu 300,- € a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 36 mesiacov.

Predmetom priestupkového konania pod sp. zn. XXXXX bol teda totožný skutok, aj keď v rámci administratívneho trestania inak právne kvalifikovaný, spočívajúci v jazde obvineného na motorovom vozidle Škoda Fabia CA 658 CM po polnoci dňa 13. 03. 2024, kedy bol o 00:53 hod. v miestnej časti Palúdzka zastavený a kontrolovaný hliadkou PZ, pričom bolo zistené, že viedol vozidlo bez vodičského oprávnenia a zároveň dodatočne bolo zistené, že viedol vozidlo bez súhlasu jeho majiteľa. Policajné orgány vykonali objasňovanie v dvoch smeroch - v jednom vo vzťahu k porušeniu predpisov o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky (XXXXX) a v druhom vo vzťahu k podozreniu z neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla XXXXX, pričom 14. 04. 2024 poverený príslušník začal trestné stíhanie a vzniesol obvinenie za skutok popísaný vo výroku tohto rozhodnutia (jazda vozidlom bez súhlasu jeho majiteľa) a 22. 04. 2024 iný orgán - Okresný dopravný inšpektorát, OR PZ XXXXX rozhodol o priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky za jazdu bez vodičského oprávnenia a uznal XXXXX vinným zo spáchania priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. c) bod 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch. Predmetom trestného konania a správneho konania bol teda totožný skutok, ktorým obvinený naplnil v jednočinnom súbehu skutkovú podstatu dvoch protiprávných deliktov - trestného činu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1 Trestného zákona a priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. c) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch.

Deliktuálne konanie obvineného teda naplnilo skutkovú podstatu dvoch verejnoprávných deliktov, za ktoré je možné uložiť sankciu (trest). Preto bolo nevyhnutné skúmať, či skoršie rozhodnutie vydané v rámci administratívneho konania sp. zn. XXXXX (ktoré nadobudlo právoplatnosť 22. 04. 2024), netvorí prekážku pre trestné konanie vedené o tom istom skutku vzhľadom na zásadu ne bis in idem (nie dva krát o tom istom), ktorá zakazuje dvojité stíhanie, súdenie alebo potrestanie za ten istý skutok tej istej osoby.

Zásada ne bis in idem je obsiahnutá vo viacerých medzinárodných dokumentoch, ale aj vo vnútroštátnych prameňoch práva:

V slovenskom právnom poriadku zásadu ne bis in idem nachádzame okrem iných predpisov aj v čl. 50 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky, v § 2 ods. 8, § 9 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku.

Medzinárodný pakt o občianskych a politických právach Čl. 14 ods. 7:

„Trestné stíhanie nemožno začať proti tomu, proti komu sa skoršie stíhanie pre ten istý čin skončilo právoplatným rozhodnutím súdu, ktorým bol obžalovaný uznaný za vinného alebo ktorým bol od žaloby oslobodený.“

Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd čl. 4 ods. 1 Protokolu č. 7:

„Nikto nemôže byť stíhaný alebo potrestaný v trestnom konaní podliehajúcim právomoci rovnakého štátu za trestný čin, za ktorý už bol oslobodený alebo odsúdený konečným rozsudkom podľa zákona a Trestného poriadku tohto štátu.“

Pokiaľ ide o otázku postavenia Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v hierarchii právnych predpisov je potrebné vychádzať

z nasledovného. Ratifikáciou zo strany bývalej ČSFR dňa 18. marca 1992 Slovenská republika po svojom vzniku vstúpila do medzinárodných záväzkov bývalej federácie a v súčasnosti sa na Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd ako formálny prameň práva uplatňuje čl. 154c ods. 1 Ústavy SR.

Podľa čl. 154c ods. 1 Ústavy SR medzinárodné zmluvy o ľudských právach a základných slobodách, ktoré Slovenská republika ratifikovala a boli vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom pred nadobudnutím účinnosti tohto ústavného zákona, sú súčasťou jej právneho poriadku a majú prednosť pred zákonom, ak zabezpečujú väčší rozsah ústavných práv a slobôd.

Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd má teda prednosť pred zákonom a otázku posúdenia možnej aplikácie zásady ne bis in idem je nevyhnutné posudzovať práve vo svetle Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, najmä čl. 4 ods. 1 dodatkového protokolu č. 7, kde je povinnosť rešpektovať zásadu ne bis in idem zakotvená (Rabus proti Nemecku, rozhodnutie, 9. 2. 2006, č. 43371/02, oddiel1).

Podľa odbornej literatúry, právna kvalifikácia konania vo vnútroštátnom práve nemôže byť jediným relevantným kritériom aplikovateľnosti princípu ne bis in idem podľa čl. 4 ods. 1 Protokolu č. 7. Inak by použitie tohto ustanovenia bolo ponechané na úvahe štátu v takej miere, ktorá by mohla viesť k dôsledkom nezlučiteľným s predmetom a cieľom Dohovoru. Pojem trestné konanie musí byť vykladaný vo svetle všeobecných princípov týkajúcich sa korešpondujúcich spojení "trestné obvinenie" a "trest" v čl. 6 a 7 dohovoru (Sergey Zolotukhin proti Rusku). Taktiež pojem "trest" nemôže mať rôzne významy podľa ustanovení Dohovoru, v ktorých je obsiahnutý (Göktan proti Francúzsku, rozsudok, 2. 7. 2002, č. 33402/96). To, či sa v danom prípade jedná o trestné konanie, či trest v zmysle čl. 4, teda bude závislé na posúdení tzv. engelovských kritérií formulovaných pre účely výkladu pojmu "trestné obvinenie" (Kmec, J., Kosař, D., Kratochvíl, J., Bobek, M. Evropská úmluva o lidských právech. Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2012).

Z rozsudku ESĽP vo veci Engel a ďalší v. Holandsko (sťažnosti č.5100/71, 5101/71, rozsudok z 8. 6. 1976) vyplýva, že pri zodpovedaní otázky, či je konkrétny správny delikt „trestný“ v zmysle čl. 6 dohovoru, ESĽP prihliada na tri kritéria (ďalej len „engelovské kritériá“), ktorými sú:

- a) kvalifikácia deliktu podľa vnútroštátneho práva;
- b) povaha deliktu;
- c) druh a závažnosť sankcie, ktorá za delikt hrozí

Trestanie za správne delikty (priestupky, správne delikty právnických osôb a správne delikty fyzických osôb – podnikateľov) musí podliehať rovnakému režimu ako trestný postih za trestné činy. Z tohto hľadiska je potrebné vykladať aj všetky záruky, ktoré sa poskytujú obvinenému z trestného činu. Hranice medzi trestnými deliktami, za ktoré ukladá trest súd a deliktami, za ktoré ukladajú sankcie správne orgány, sú určené prejavom vôle zákonodarcu a nie sú odôvodnené prirodzeno-právnymi princípmi.“ (rozsudok NS SR, sp. zn.: 8 Sžo 147/2008 z 12. marca 2009).

Niet pochýb, že sankcie (pokuta 300,- € a zákaz viesť motorové vozidlá na dobu 36 mesiacov) uložené v rozhodnutí správneho orgánu sp. zn. ORPZ-LM-OD12-P-85/2024 z 22. 04. 2024 napíňajú „engelovské“ kritériá, a preto ich možno považovať sa trestné sankcie, ktoré boli páchatelovi skutku už právoplatne uložené,

čím je vytvorená prekážka pokračovania v trestnom stíhaní za skutok, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté iným orgánom.

Judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva nepriamo poukazuje na to, že „trestnú“ povahu majú všetky priestupky podľa právneho poriadku Slovenskej republiky (Lauko proti Slovenskej republike, sťažnosť č. 26138/95, rozhodnutie ESLP zo dňa 2. septembra 1998 a Kadubec proti Slovenskej republike, sťažnosť č. 27061/95, rozhodnutie ESLP zo dňa 2. septembra 1998).

Podľa § 215 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku, prokurátor môže zastaviť trestné stíhanie, ak o skutku obvineného bolo už právoplatne rozhodnuté disciplinárne iným orgánom alebo orgánom príslušným na konanie o priestupku alebo o inom správnom delikte, cudzozemským súdom alebo iným cudzozemským orgánom príslušným na konanie o trestnom čine, priestupku alebo o inom správnom delikte a toto rozhodnutie možno považovať za dostačujúce.

V súvislosti s citovaným ustanovením Trestného poriadku považujem za dôležité zdôrazniť, že vychádzajúc zo znenia Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd je oprávnenie prokurátora zastaviť trestné stíhanie z dôvodov uvedených v § 215 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku, za skutkových a právnych okolností, aké boli ustálené v posudzovanej veci, potrebné vykladať ako jeho povinnosť, pretože existuje prekážka právoplatne rozhodnutej veci v konaní, ktoré má trestný charakter.

Zároveň považujem sankcie uložené v administratívnom konaní za primerané aj vo vzťahu ku skutku, ktorý je predmetom tohto trestného konania, pretože tieto sankcie dostatočným spôsobom reagujú na mieru narušenia verejného záujmu, a k porušeniu práv poškodeného skutkom kvalifikovaným ako prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1 Trestného zákona došlo len v minimálnej miere bez vzniku majetkovej alebo inej škody a na vozidle, ktorého hodnota len minimálne prevyšuje hranicu malej škody (§ 125 ods. 1 Trestného zákona). Preto nie je vhodné a účelné navrhovať zrušenie rozhodnutia správneho orgánu protestom prokurátora ako právnym prostriedkom dozoru prokurátora nad dodržiavaním zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov orgánmi verejnej správy.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

Mgr. PhDr. Adrian Faga
prokurátor